

HARÐSKAPUR

VAR Í LÍVSVAND EFTIR GROVAN HARÐSKAP

– Eg hugsi ikki um teir. Tað loysir seg ikki. Eg veit ikki, hvat eg skal brúka tað til. Tað sigur hálvi føroyingurin Ib Johannes Hansen, um teir ungu dreingirnar, ið fyri fyra árum framdi so grovan harðskap á hann, at hansara lív aldrin verður tað sama aftur

Hallur av Rana

hallur@sosialurin.fo

Tað var ein dagur júst sum allir aðrir dagar. Tann tá 59 ára gamli Ib Johannes Hansen var júst komin heim til hús í danska býnum Odense. Nøkur ár frammanundan var konan farin frá foldum, men heima við hús bíðaði tó Sussi, hundurin hjá nábúgvnum, ið hann hevði til vana at ganga ein túr við eftir loknan arbeiðsdag.

Túrurin hendan dagin var tann vanligi túrurin yvirum vegin, har ein park og nakrir fótbóltsvøllir lógu, ið tey ungu í økinum plagdu at spæla á. Tað var ein friðarligur várðagur í mai, og einki tóktist at vera øðrvísi hendan dagin.

Men meira enn tað minnst Ib Johannes Hansen ikki frá túrinum. Hendan púra vanliga seinnapartin í eini friðarligari park í Odense bleiv 59 ára gamli einkjumaðurin, ið gekk ein róligan túr við hundinum hjá grannanum, eitt tilvildarligt offur hjá nøkrum ungum dreingjum.

Tríggir ungir dreingir, sekstan og fimtan ára gamlir, løgðust á Ib Johannes Hansen og eftir fleiri ferðir at hava sparkað Ib Johannes Hansen í høvdið og yvirkroppin, fóru teir av staðnum aftur, meðan Ib Johannes Hansen lá uttan vit og í lívsvanda.

Gjøgnum vitnisfrágreiðingar og DNA-prógv eydnaðist løgregluni seinni at finna fram til ungu dreingirnar, ið høvdu framt harðskapin. Skjótt gjørdist greitt, at eingin orsök var til, at teir høvdu lopið at júst Ib Johannes Hansen. Hann var bara á skeivum staði til skeivu tíð.

Funnin av fremmandum

Eftir at ungu dreingirnir vóru lidnir at sláa og sparka Ib Johannes Hansen, stjólu teir hundbandið, gomlu fartelefonina og ein vatndunk, ið hann hevði á sær, og lótu hann

liggja vitleysan nærhendis ein av vøllunum.

– Tað var av tilvild, at eg bleiv funnin. Ein kona gekk túr í parkini, tá ið hon varnaðist ein hund, ið leikti so nógv í nærhendis ein av vøllunum. Hon fór tí yvir at kanna

hvat var á vási, og har fann hon meg vitleysan í grasinum, sigur Ib Johannes Hansen.

Boð vórðu send eftir sjúkrabilinum, men av tí, at Ib Johannes Hansen ikki hevði nakað samleikaprógv á sær, visti eingin at byrja við, hvør hann var. Men aftur har var Sussi ein góð hjálp.

– Tá grannin kom heim, sá hann, at Sussi var afturkomin og stóð uttanfyri dyrnar. Tað helt hann vera løgið, so hann at leita eftir mær, og fór millum annað yvir í parkina. Har kom hann fram á sjúkrabilin og sá, at tað var eg, ið lá har. Soleiðis fingi tey avvarðandi boð um hvat var hent, sigur Ib Johannes Hansen.

Aftur í Føroyum

Saman við Karen Beckert, ið er konusystur og verji hansara, er Ib Johannes Hansen fyri fyrstu ferð í Føroyum síðan álopið. Mamman var føroysk og sjálvur er hann føddur í Føroyum, tó at hann hevur livað meginpartin av lívinum í Danmark. Síðan hann flutti av landinum hevur hann regluliga vitjað í Føroyum, her hann hevur nógva familju, og er glaður fyri endiliga at vera aftur á klettunum.

– Mær dámar væl at vitja í Føroyum og síggja familjuna aftur. Her er so friðsælt, og so er tað stuttligt at síggja øll støðini aftur, ið eg kenni frá fyrr av og sum hava ymiskt tilknýti til familjuna, sigur Ib Johannes Hansen.

Men tað er ein heilt annar maður, ið er á vitjan í Føroyum hesaferð. Skaðarnir frá álopinum eru týðilgir. Ib Johannes Hansen situr í einum rullistóli og tá hann verður spentur gerst hansara tala ótýðilig.

Orsøkin er ein heilaskaði, ið hevur lammað stórar partar av vinstru lið. Men hóast hann aldrin verður tann sami maðurin aftur, ið hann var áðrenn álopið, so hugsar hann ikki serliga nógv um dreingirnar, ið settu hann í hesa støðuna.

– Eg hugsi ikki um teir. Tað loysir seg ikki. Eg veit ikki hvat eg skal brúka tað til, sigur Ib Johannes Hansen.

Verri er tó at fara aftur á staði í Odense har hann bleiv álopin.

– Eg havi fleiri ferðir verið nær við, men hvørja ferð, so vendi eg við. Eg fái meg bara ikki at fara aftur har. Tað er okkurt, ið heldur mær aftur, sigur Ib Johannes Hansen.

Uttan vit

Tó heilaskaðin er orsøkin til, at hann situr í rullistóli, hevur trupult at tosa og er lammaður í vinstru lið, so er hann kortini nógv betri fyri enn lækarnir mettu, at hann nakrantíð fór at vera.

Fyrstu tvær vikurnar eftir álopið lá hann uttan vit á Odense Universitetshospital, áðrenn hann